

Ikki kunna bera seg. Men hartil er at siga, at annaðhvort mega vit fáa stór og hókandi fóru, ella mega vit siggja uppá, at arbeiðsloysi og armóð breiðir seg her á landi, og vit ganga húsagongd ímóti. Hetta er í sær sjálvum nokk til at mana einhvønn fólklánsvin til at taka velt undir í hesi sak og hjálpa til at føra hana fram á mál. Setu so menn ta dýru hugsjón fram, at landið líka so væl kann styðja arbeiðsleysar fiskimenn sum at bera eitt «eventuelt» undirskot við fiskidrift, og er hartil at siga, at arbeiðsloysisstudningur er niðurbrotandi, meðan hjálp til sjálvhjálp er uppbyggjandi.

Spurningurin er so, um tey stóru motorskipini av rættum ikki eiga at bera seg, og hví tey nú ikki bera seg. Viðurskiptini eru soleiðis, at ein maður, sum keypur sær eitt stórt far, sum oftast ongan driftspening eigur. Hann má so keypa sær útgærðina, har hann kann fáa hana uppá kredit. Nú vita vit, at ein maður, sum keypir uppá kredit, má tíðint keypa dýrt, og har afturat kemur, at maðurin verður so mikið bundin, at hann má selja fiskin sum skjótast, og harav fylgir, at hann ikki fær selt til hægsta pris. Aðraleiðis vildi verið, um landið átti skipini. Allar vörur kundu fingist í stórum frá stórgroserum, sum altíð selja nógv billigari enn smágroserar, og fiskurin, ið sjálvandi varð virkaður til klippfisk, kundi verðið seldur, tá líkindini vóru best. Soleiðis vildi alt kunnað gingið hond í hond, landinum til bata í staðin fyri, at nú gongur alt úr lagi.

Eg spurdi hr. L.-S., hvussu vit best skuldu bjarga okkum úr kreppuni, og hann er skjótur at svara: «Færoerne bør føre en efter Omstændighederne fornuftig økonomisk Politik, saaledes som af Sambandspartiet anviset.» Eg vil ikki geva sambandsmonnum ella nokrum her á landi skuld fyri, at tað sær so ræðuligt út her á landi nú, sum tað ger, so illgrundaður eri eg ikki. Vit eru í eini krepputíð, og eingin veit, hvussu leingi henda kreppan vil vara. Men skal henda tíðin vara leingi — og tað er at óttast fyri — so nyttar okkum einki at ganga ta leið «som af Sambandspartiet anviset.» Í hesum føri hugsi eg ikki um «en fornuftig økonomisk Politik»; tí ein slíkur politikkur er rósverdur; men tað er ikki nokk. Vit kunna ikki lata vinnilívið sata sær, sum tað best kann. Herum havi eg skrivað framman fyri.

Hr. L.-S. skrivur víðari: «Og man vil handle rigtigt ved at gøre Forsøg paa — som forleden her i Bladet foreslaaet — at skabe et fast organisatorisk Samarbejde mellem det øvrige Rige og os — til Fremme af den indenrigske Samhandel.» Fyri at fremja hetta «fast organisatoriske Samarbejde» mellem det øvrige Rige og os hevði landshandilin verið tað besta millumliðið. Handilssjórinn helt sjálvanda fast uppá, at vit ikki

kunna vera mjólkikúgv fyri aðrar tjóðir. Vit kunna ikki keypa fyri 5—6 milliónir krónur úr einum landi, sum einans keypur fyri neyðars 6—800 túsund krónur frá okkum. Vit eiga at kunna selja fyri sama peningavirði til Danmark, sum tað, vit keypa haðani frá. Eina slíka semju mega vit fáa ílag. Annaðhvort vit so nevna eina slíka semju — ella sáttmála — fyri eina «Handelstraktat», ella vit lata hr. L.-S. geva sáttmálanum navnið «fast organisatorisk Samarbejde», tað kann gera somu nyttu. Úrslitið eigur í øllum fornum at verða eins og tað sama.

Eg kundi haft hug at nevnt onnur dømi um, hvussu torandi tað er fyri okkum at innføra socialistiska landaskipan. Vit kundu t. d. nevnt hvalaveiðuna o. s. fr.; men kanska vil lata tað stedga fyri hesu ferð.

J. H. Danbjørg.

Projsen vil selv skaffe de 100 Mill. Mark.

En ny Nødfordning, der vil kunne fremskaffe Pengene. — Centrum erklærer Kamp mod Brúnings Banemænd.

Berlin.

Forholdet mellem Projsen og Riget er endnu ikke klaret. Det synes dog som om Rigskansler von Papen er blevet noget forsigtigere efter den stærke Protest, der fra demokratiske Side er rettet mod Indsættelsen af en Rigskommissær i Projsen.

Rigsregeringen forsøgte vilde at nægte Projsen 100 Mill. Mark, som der tidligere er sluttet Overenskomst om. To af de projsiske Centrumsministre har haft en Konference med von Papen, hvorunder de erklærede, at Projsen, naar Riget ikke vilde overholde Overenskomsten, det var gaaet ind paa, selv vilde skaffe de 100 Millioner, der skal bruges for at skaffe Balance paa Regnskabet.

Den nye Nødfordning.

Pengene vil blive skaffet ved en Nødfordning, som den projsiske Regering har færdighandlet. Nødfordningen indeholder bl. a. en Slagteskat, der menes at ville indbringe 80 á 100 Millioner Mark. Desuden vil der blive tilbageholdt 2½ pCt. af de projsiske Statsmedlemsmænds Gager, saaledes at de tilbageholdte Beløb godskrives Embedsmændene paa en Sparekonto, og endelig vil Regeringen foretage en yderligere Nedskæring af de materielle Udgifter.

Centrum erklærer Kamp mod Brúnings Banemænd.

Centrum Ledelse har vedtaget en Resolution, i hvilken Partiet udtaler, at det ubrydeligt vil holde fast ved den tidligere Rigskansler Brúnings og Dr. Stegerwalds Politik og udtaler Tillid til disse to Mænd.

Partiet vil i den kommende Valgkamp rette hele sin Slagkraft mod dem, der traadte frem med deres Magtkrav for at odelægge Kabinetet. Til Slut hedder det, at Centrum træder i Skranksen for Dannelsen af en Blok «til Oprettelse af Orden og til Sikring af Tysklands organiske Videreudvikling».

Den blinde Pige, der blev seende.

Interessant Betænkning fra Folketingets Udvalg ang. Udøvelse af Lægegerning.

Folketingets Udvalg angaaende Indenrigsminister Dahlgårds Lovforslag om Udøvelse af Lægegerning har afgivet Betænkning. Paa en Række Omraader er der opnaaet Enighed mellem Partierne, og af Indenrigsministeren er stillet en Række Ændringsforslag, som enten er tiltraadt af hele Udvalget eller af et Flertal.

Der er endvidere stillet Ændringsforslag af forskellige Mindretal. Angaaende den førstnævnte Gruppe af Ændringsforslag bemærkes følgende:

Det bestemmes, at den Omstændighed, at en Læge ikke er Medlem af bestemte Foreninger eller Sammenslutninger, ikke skal kunne hindre, at han opnaar en Lægestilling, naar han iøvrigt efter Sundhedsstyrelsens Skøn er kvalificeret dertil.

Hvis en Sygekasselæge misbruger sin Stilling.

Der gives i et Ændringsforslag Adgang til at klage til Indenrigsministeren, hvis en Sygekasselæge misbruger sin Stilling.

Ved et andet Ændringsforslag gives der Indenrigsministeren Bemyndigelse til i Tilfælde af Konflikt mellem Læger og offentlige Myndigheder eller Sygekasser at henvise Sagen til den i Henhold til Lov om Mægling i Arbejdsstridigheder af 21. December 1921, jfr. Lov af 28. Februar 1927, udnævnte Forligsmand ovenseststemmende med de i Apotekerloven givne tilsvarende Bestemmelser vedrørende Befolkningens Forsyning med Medicin i Konfliktstilfælde.

Indenrigsministerens Bemyndigelse til at fastsette Lægetakster udvides.

Der indføres en Overgangsbestemmelse, som sikrer de Læger, der allerede har opnaaet Anerkendelse som Speciallæger, eller som faktisk for 1. Januar 1932 har ført Betegnelse Speciallæge, Ret til fortsat at virke som Speciallæger, uden Hensyn til, om de opfylder Betingelserne efter Lovens Paragraf 4.

Venstres Mindretalsændringer.

Partiet Venstre stiller en Række Mindretalsændringer, bl. a. en, som skal sikre at en Patient eller dennes Pæorender kan faa fornøden Underretning af Lægen, hvis denne tilføjer Patienten Skade. Endvidere vil Venstre have indført Bestemmelse om, at Læger ikke maa anvende Blokade eller Strejke overfor offentlige Sygehuse.

Lægmands Udøvelse af Lægegerning.

Samme Venstremindretal er iøvrigt af den Opfattelse, at Lægmands Udøvelse af Lægegerning bør klarere afgrænses og ikke besværliggøres i en saadan Grad, at den umuliggøres. Mindretallet kan ikke se bort fra, at Udvalget har modtaget Henvendelse fra flere Tusinde Mennesker, som enten selv i Sygdomstilfælde er blevet hjulpet, i mange Tilfælde endog efter at de forørgede har søgt Hjælp hos Lægerne, eller er blevet opgivt af Lægerne som uhelbredelige.

Venstre og den radikale Mads Larsen mener, at naar en Patient selv har ønsket at blive

behandlet af en Lægmand, og der ikke ved Behandlingen er tilføjet Patienten nogensomhelst Skade, bør der ikke her være Plads for noget særligt Strafgrundlag.

Samme Mindretal stiller endvidere et Ændringsforslag gaaende ud paa at give Sygekassebestyrelserne Ret til at yde Hjælp til de Patienter, der ved Sygebehandling hos Lægmand har opnaaet Helbredelse eller i hvert Fald en saa betydelig Bedring i deres Helbredstilstand, at det medfører Besparelse for Sygekassen.

Den blinde Gerda, der blev seende.

Blandt Betænkningens Bilag findes en Henvendelse fra Kiropraktisk Patientforening, som en Del af Udvalgets Medlemmer har ønsket optrykt, medens andre Medlemmer ikke mener det egnet sig til Offentliggørelse.

I dette Bilag omtaler Kiropraktisk Patientforening et ejendommeligt Tilfælde af Helbredelse ved kiropraktisk Behandling.

En lille Pige — Gerda Rasmussen — blev, da hun var 6 Aar gammel, pludselig blind uden forudgaaende Sygdom. Det oplyses, at hun en Gang er faldet ned fra en Mur og en anden Gang væltet af en Trillebør. Paa Højshospitalet blev hun trepaneret. Resultatet af Rigshospitalets Behandling var lig Nul. Den lille Pige var, da hun blev udskrevet, lige saa blind som ved Indlæggelsen.

Antagelig efter Faderens Forespørgsel afsendte Rigshospitalet følgende Skrivelse:

Rigshospitalet.
Kirurgisk Afdeling D.

København, d. 10. Decbr. 1923.

Hr. P. Rasmussen.

Det gør mig ondt, at jeg ikke kan gøre mere for Deres Datter, end jeg har gjort, men der er ikke mere at gøre.

Venlig Hilsen
Deres
Schaldemose.

Da Professor Schaldemose saaledes havde erklæret sig ude af Stand til at hjælpe, henvendte Forældrene sig paa kiropraktisk Klinik, Vendersgade 31, København. Efter 14 Dages Forløb kunde Gerda skimte elektrisk Lys; nu kan hun se at skrive et læseligt Brev.

Ovenstaaende Beretning er taget fra et Brev fra Faderen.

Den lille Pige er nu voksen — og har stadig sit Syn.

Om det i Betænkningen omtalte Tilfælde har Social-Demokraten haft en Samtale med Læge Schilder.

— Har Pigen endnu sit Syn?

— Ja, det har hun; men ikke helt, tror jeg. Men i det mindste over Halvdelen, saaledes at hun kan læse.

— Hvornaar talte De med hende sidst?

— Det husker jeg ikke. Men det er i hvert Fald længe siden. Men jeg har talt med hendes Forældre. Og de var henrykte over den Behandling, deres Barn havde faaet, og som gav hende Synet tilbage.

— Var hun fuldstændig blind, da De fik hende til Behandling?

— Ja, det var hun.

— Havde Professor Schaldemose opgivet hende som uhelbredelig?

— Ja, det er rigtigt. Det gav han ovenikøbet skriftligt fra sig. Jeg tror, at han gjorde en Anbefaling ind til Hjernen. Men denne

Undersøgelse og Behandling nyttede intet. Saa opgav han og erklærede Pigen for uhelbredelig. — Hvor længe varede Behandlingen?

— Et Par Maaneder.

Udefra.

Børnehjælpsdagen i København har givet en Indtægt paa godt 216,000 Kr. modt 268,000 sidste Aar. Der uddeles til Institutioner 206,000 Kr.

Der er Tale om at yde Østrig et Laan paa 40 Mill. Francs fra forskellige interesserede Regeringer. Hjælpeaktionen har været drøftet af sagkyndige i Paris, og Forhandlingerne vil blive fortsat i Genève.

Skaden ved Snestorm fornylig i Nordsværrig er for Telegrafvæsenets Vedkommende opgjort til ca. 75,000 Kroner.

Med dansk, engelsk og tysk Tekst har Det forenede Dampskibsselskab udsendt en Fortegnelse over sine Passager-Ruter i Nordeuropa.

Antallet af arbejdsløse i Tyskland var pr. 31. Maj 5,383,000, 86,000 mindre end ved Slutningen af April, men 1½ Mill. højere end samme Tid i Fjor.

Det islandske Alting har efter Forslag fra det udenrigske Nævn rettet en Henvendelse til Regeringen om at opsigte Handels-traktaten med Norge, som har opsaat Traktaten om Toldbe-gunstigheder for islandsk Lammekød og de dertil knyttede Modifikationer af den islandske Fiskelov. Udenrigsnaevnet foretrækker, at Regeringen staar frit ved de forestaaende Forhandlinger.

Det aarlige Mode i det dansk-islandske Nævn skal i Aar holdes i Reykjavik.

I en By i Bayern væltede en Bil forleden en lille Dreng, der haardt naeret blev bragt hen paa den nærmeste Klinik, hvor man straks var klar over, at en øjeblikkelig Operation var det eneste, der kunde redde Drengens Liv. Imidlertid ejes Kliniken af en kendt Nationalsocialist, Professor Dorfner, og da denne hørte, at den tilskadekomne Dreng var af jødisk Herkomst, nægtede han rent ud at foretage Operationen. Barnet blev da i Hast ført til et Hospital og opereret, men for sent til, at man kunde redde hans Liv.

De polske Bankers Forbund har besluttet at begrænse Spekulationen i Guld og Deviser. Fremtidigt vil Bankerne ikke handle med Guld, og Devisekøb vil ikke blive udført, saafremt der er Grund til at formode, at den paagældende Kunde handler i Spekulationsøjemed. Bladene betoner, at man paa officielt Sted har billiget Bankernes Beslutning.

Ved Tommerlaadningsarbejderne er der, meldes fra Haparanda, ved Grænseelvne kommet til alvorlige Stridigheder mellem svenske og finske Arbejdere. Der er konstateret en